765/07

Den 26. februar 2007 blev i sag nr. 68.789:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet anser to anmeldte retssager for én forsikringsbegivenhed og i konsekvens heraf alene vil yde dækning for denne ene forsikringsbegivenhed.

Selskabet gør gældende, at de to sager bør kumuleres i overensstemmelse med retsplejelovens regler.

Det fremgår af sagen, at klageren i 1994 beskadigede venstre pegefingers yderste led. I 1997 var klageren involveret i et færdselsuheld, hvorved hun pådrog sig en piskesmældslæsion, samt beskadigede venstre tommelfingerens grundled og langfingerens mellemled.

Klagerens advokat har i skrivelse af 10/2 2006 til nævnet redegjort således for sagen:

> "Undertegnedes sag …527 vedrører spørgsmålet om fortolkning af klagers faginvaliditetsforsikring, som er tegnet i Codan Forsikring og den efterfølgende fejlrådgivning, som er ydet af advokat S.E.

S.E. fik ikke indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring rettidigt, således at Vestre Landsret senere fastslog, at klagers eventuelle krav på erstatning fra faginvaliditetsforsikringen var forældet.

Sagen vedrører fastsættelse af méngraden i forhold til faginvaliditetsforsikringen, og er således i bund og grund en sag om aftalefortolkning.

For så vidt angår spørgsmålet om ansvar for sagsøgte advokat S.E., vedrører sagen i ansvarsmæssig henseende spørgsmålet om hvorvidt advokat S.E. har pådraget sig et erstatningsansvar ved ikke rettidigt at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Som sagen foreligger oplyst, er det særdeles sandsynligt, at den advokat, som repræsenterede klager under landsretssagen, skal medinddrages, idet advokat S.E. er af den opfattelse, at han har begået en fejl under førelsen af landsretssagen.

Den anden sag …528 vedrører advokat S.E.'s rådgivning i en erstatningssag vedrørende en trafikulykke i 1997.

Efter klagers opfattelse har advokat S.E. ikke på fyldestgørende måde rådgivet om de begrænsede muligheder, der var for at få genoptaget sagen efter Erstatningsansvarslovens § 11.

Dette har efterfølgende påført klager et tab, idet hun ikke har kunnet få sin erstatningssag genoptaget i forhold til ansvarsforsikringsselskabet Topdanmark, idet Topdanmark er af den opfattelse, at betingelserne i Erstatningsansvarslovens § 11 ikke er opfyldt.

Klager ville ikke have afsluttet sagen, hvis hun havde været tilstrækkeligt orienteret om konsekvenserne af at afslutte sagen i 1998.

3. 68.789

Klagers erhvervsevnetab er betydeligt større end det, hun har fået erstattet af ansvarsforsikringsselskabet Topdanmark, hvilket delvist dokumenteres ved at hun efterfølgende er blevet tilkendt pension.

Arbejdsskadestyrelsen har også efterfølgende udtalt, at erhvervsevnetabet er betydeligt større end det erhvervsevnetab, som Arbejdsskadestyrelsen, skønnede oprindeligt, i forbindelse med den første vejledende udtalelse."

Klagerens advokat har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal tilpligtes at anerkende, at der skal ydes forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til to retssager mod klagerens tidligere advokat. Advokaten har til støtte herfor bl.a. henvist til, at det vel være uhensigtsmæssigt, hvis sagerne skal kumuleres, idet sagerne vedrører to forskellige problemstillinger.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 17/3 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har lagt vægt på følgende forhold:

- at parterne i begge sager er de samme,
- at sagerne har deres oprindelse i de samme faktiske omstændigheder for så vidt angår ulykkestilfældet i 1997,
- at det retlige grundlag for begge sager vedrører det mulige rådgivningsansvar (erstatningen inden for kontrakt), som vores kundes tidligere advokat måtte have pådraget sig,
- at det er uden betydning, at rådgivningen vedrørte to forskellige modparter,
- at sagerne efter vores opfattelse er egnet til at blive kumuleret i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom,
- og at der kun er tale om én forsikringsbegivenhed, og at dækningsmaksimum derfor er begrænset til kr. 130.000 for så vidt angår begge sager, jf. retshjælpsvilkårenes § 8, stk. 5,

Til støtte herfor skal vi henvise til Michael Wiisbye, Retshjælpsforsikringen s. 364 - 365 samt AK 23.238 og 64.236.

Ex tuto, bemærkes det, at de meromkostninger, der påløber sagerne som følge af at disse ikke kumuleres, ikke udgør rimelige omkostninger, og sådanne omkostninger er derfor ikke dækket på forsikringen, jf. retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1."

Hertil har advokaten i skrivelse af 21/4 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Som det fremgår af min replik, skal der i forbindelse med sagens behandling ved Vestre Landsret gennemføres en lægefaglig voldgift, således som det er foreskrevet i forsikringsbetingelserne for Codan Forsikring A/S.

Det er min opfattelse, at dette yderligere underbygger, at sagerne mod S.E., på trods af personsammenfald i deres juridiske substans, er vidt forskellige, idet den ene sag vedrører fortolkningen og forståelsen af Codan Forsikring A/S' forsikringsvilkår og den anden sag vedrører en opgørelse af erstatning efter Erstatningsansvarslovens regler."

Hertil har selskabet i skrivelse af 26/5 2006 bl.a. bemærket:

"Hertil bemærkes det, at udgifterne forbundet med en lægefaglig voldgift næppe udgør rimelige og nødvendige omkostninger i overensstemmelse med retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1.

Vi er naturligvis opmærksomme på, at vores kunde ved domstolene skal løfte bevisbyrden for størrelsen af den méngrad, hun har pådraget sig som følge af ulykkestilfældene i 1994 og 1997. Ulykkesforsikringsselskabet er imidlertid ikke part i sagen, hvorfor vores kunde ikke bundet af den fremgangsmåde, der står foreskrevet i ulykkesforsikringsbetingelserne.

Det er vores opfattelse, at bevisbyrden kan og bør løftes ved, at méngraden forelægges for Arbejdsskadestyrelsen til vurdering.

Vi skal i øvrigt fastholde, at sagerne anlagt mod advokat S.E. bør kumuleres, og at der alene er tale om én forsikringsbegivenhed. Det skal i den forbindelse særligt bemærkes, at det retlige grundlag - i begge sager - vedrører det mulige rådgivnings-

ansvar, som ovennævnte måtte have pådraget sig ved sin rådgivning, og at sagerne har deres oprindelse i de samme faktiske omstændigheder for så vidt angår ulykkestilfældet i 1997."

Hertil har advokaten i skrivelse af 7/6 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Codan Forsikring anfører, at det ikke er rimeligt, at der under den verserende Vestre Landsretssag skal gennemføres en egentlig lægefaglig voldgift i henhold til Codan Forsikrings egne forsikringsbetingelser, som foreskriver lægelig voldgift til udmåling af méngrad.

Da sagen blev behandlet ved Ankenævnet for Forsikring, argumenterede Codan Forsikring netop for, at Arbejdsskadestyrelsens méntabel ikke var afgørende for udmåling af méngraden, idet der netop var aftalt lægelig voldgift til udmåling af méngraden.

Codan Forsikrings argumentation i forhold til nærværende klagesag er således afgørende anderledes, end den var, da sagen første gang verserede ved Ankenævnet for Forsikring, jævnfør bilagene herom.

Jeg henviser til retssagens bilag 22, der vedlægges nærværende skrivelse. Det anføres på side 4, 'at invaliditetsgraden ikke umiddelbart kan afgøres ved at fastsætte et varigt mén i henhold til normaltabellen og derefter anvende nærmere angivet faktor'.

Endvidere anføres det på side 5, 'at Arbejdsskadestyrelsen ikke foretager ménvurderinger efter andre invaliditets-tabeller end styrelsens egne, og at Retslægerådet ikke ser sig i stand til at fastsætte konkrete méngrader, og at domstolsprøvelse uden lægelig voldgift således må være formålsløs'.

Jeg skal fastholde, at der er tale om to vidt forskellige sager, og at man ikke opnår nogen økonomisk eller procesmæssig besparelse ved at kumulere sagerne, som omhandler vidt forskellige juridiske spørgsmål."

Hertil har selskabet i skrivelse af 2/8 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Vi skal atter understrege, at Codan ikke er part i sagen, og at den fremgangsmåde, der aftalt i kontraktforholdet mellem Codan og B.L. (klageren) ikke er bindende for sidstnævnte eller dennes tidligere advokat.

Det påhviler vores kunde at løfte bevisbyrden for, at dennes tidligere advokat har handlet ansvarspådragende, og at hun har lidt et tab som følge heraf. Uagtet at sagen muligvis ikke kan forelægges for Arbejdsskadestyrelsen eller Retslægerådet, må bevisbyrden utvivlsomt kunne løftes ved afholdelse af et sædvanligt syn- og skøn ved domstolene.

Det bemærkes supplerende, at det ikke kan ses, at der er indgået en voldgiftsaftale mellem B.l. og dennes tidligere advokat, hvilket er en betingelse for, at det overhovedet kan afvikles en voldgiftssag, jf. voldgiftslovens § 7, stk. 2."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 8. Erstatning og selvrisiko.**

…

2. Selskabets erstatningspligt er for én forsikringsbegivenhed begrænset til kr. 130.000,- (inkl. moms). Selvrisiko andrager de første 10 % af de samlede omkostninger, dog mindst kr. 2.500,-."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte give selskabet medhold i, at der for så vidt angår de over for selskabet anmeldte to sager, der da også var anlagt som en retssag, er tale om én forsikringsbegivenhed i relation til retshjælpsforsikringen.

7. 68.789

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen